

ת"פ 45635/11/17 - מדינת ישראל, המאשימה נגד יצחק איסוי, הנאשם

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 45635-11-17 מדינת ישראל נ' איסוי(עצור/אסיר
בפיקוח)

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד

יצחק איסוי (עצור/אסיר בפיקוח) - הנאשם

נוכחים:

התובעת עו"ד עדי סעדיה

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד איתי שוחט

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 8.10.18, הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, ובעבירה של התפרעות במקום ציבורי, לפי סעיף 216(א) לחוק העונשין.
לפי כתב האישום, ביום 13.8.17, בשעות אחר הצהריים, נכנס הנאשם למרפאה ופנה למנהלת האדמיניסטרטיבית במרפאה של קופת חולים כללית בשעריים. הנאשם ביקש ממנה כי יחתמו לו על טופס רפואי לצורך קבלת רישיון נהיגה. המנהלת הסבירה לנאשם כי לא ניתן למלא בקשתו הואיל והוא שייך למרפאה אחרת. בהמשך, פנה הנאשם לרופא במרפאה וביקש שיחתום לו על הטופס, והרופא הפנה את הנאשם למשרד. הנאשם הגיע למשרד והחל לקלל את המנהלת האדמיניסטרטיבית. בהמשך לכך, מנהל המרפאה ביקש מהנאשם לעזוב את המרפאה. בתגובה, העיף הנאשם את המחשב שהיה על השולחן ומסך המחשב נפל על השולחן. כן דחף הנאשם את דלת היציאה מהמרפאה לכיוונו של מנהל המרפאה. לאחר שמנהל המרפאה יצא מהמרפאה, בעט הנאשם ברגלו, תפס במכנסיו וניסה להפילו ללא הצלחה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למנהל המרפאה חבלה בדמות המטומה ברגלו הימנית.
2. לפי הסדר הטיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, ללא הסכמה עונשית.

תסקיר שירות מבחן

3. שירות המבחן, בתסקירו מיום 9.3.19, ציין כי הנאשם בן 23, סיים 12 שנות לימוד, שוחרר מהצבא בשל אי התאמה ועובד בעבודות מזדמנות בתחום השיפוצים. שירות המבחן הוסיף, כי אמו של הנאשם שמה קץ לחייה בהיות הנאשם בן 9. אביו של הנאשם אמנם גידל אותו ואת יתר אחיו, סיפק להם את צרכיהם החומריים, אולם התקשה לספק צרכים רגשים ולהוות גורם תמיכה. אביו של הנאשם התחתן בשנית, הנאשם התקשה לקבל זאת, ובהמשך לכך, עזב הנאשם את בית אביו ועבר להתגורר בבית סבתו. עוד מסר שירות המבחן, כי הנאשם חבר לחברה שולית באזור מגוריו. הנאשם היה בפיקוח שירות המבחן בהליכי המעצר ושולב בקבוצה לעצורי בית, אולם הנאשם הפסיק השתתפותו בקבוצה.

שירות המבחן הוסיף, כי הנאשם הודה בביצוע העבירות ומסר, כי התנהג באופן אלים על רקע סירוב הפקידה ליתן לו שירות. הנאשם תיאר קושי במתן אמון בגורמים ממסדיים או סמכותיים. כן תיאר הנאשם צריכת אלכוהול בנסיבות חברתיות והתנהלות אגרסיבית ותוקפנית תחת השפעת אלכוהול. הנאשם הוסיף, כי הוא צורך סמים מגיל 17, אולם, לדבריו, הפסיק את השימוש בסמים. בבדיקות שתן שנערכו לנאשם לא נמצאו שרידי סם.

שירות המבחן הוסיף, כי נערך ניסיון לשלב את הנאשם בטיפול במסגרת קהילה טיפולית "מלכישוע", אולם, הלה עזב את הטיפול לאחר כשבועיים והשתלב בטיפול קבוצתי במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות ברחובות. גם טיפול זה הפסיק בשל מעברו של הנאשם לאילת. הנאשם ביטא רצון ללמוד מקצוע במסגרת תוכנית ית"ד המיועדת לצעירים בתחום התעסוקה והשכלה, אך סירב למעורבותו של שירות המבחן.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם התנהל במשך שנים בצורה לא יציבה בהיעדר גורמי תמיכה משמעותיים ויציבים. לנאשם חסכים רגשיים לרבות חוסר אמון כלפי גורמי סמכות והוא מצא מענה לחסכים אלו בקיום קשרים שוליים. לנאשם עמדות חשדניות ביחס לגורמי הממסד ובפרט כלפי גורמי איכפת החוק. ניכר כי הנאשם חש קיפוח חברתי ותופס גורמים אלו ככוחניים וכמי שפוגעים בדימויו ובכבודו. עוד התרשם שירות המבחן, מקושי לווסת דחפיו ונטייה להתנהלות אלימה, כוחנית ואימפולסיבית, הן בהשפעת חומרים ממכרים והן כדרך לחוש שליטה וערך עצמי. להערכת שירות המבחן, קיים סיכון להישנות התנהגות אלימה ברף בינוני.

לאור התנגדות הנאשם לקשר עם שירות המבחן, לא נוצר פתח לקשר טיפולי. מכאן המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות.

טענות הצדדים לעונש

4. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלמות גופו של אדם ושמירה על הסדר הציבורי. לטענתה, מידת הפגיעה היא בינונית.
5. עוד טענה, כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: הנאשם ביצע את העבירות על רקע אי מילוי בקשתו. הנאשם קילל את מנהלת המרפאה, העיף את מסך המחשב, דחף את דלת היציאה לכיוונו של הרופא, בעט ברגלו של הרופא, תפס במכנסיו וניסה להפילו.
6. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 15 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים.
7. עוד טענה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו וחסך בזמן שיפוטי; לחובת

הנאשם גמר דין בבית המשפט לנוער והרשעה בבית המשפט המחוזי בעבירה של תקיפה לשם גניבה; מתסקיר שירות מבחן עולות נסיבות חייו הקשות של הנאשם. עם זאת, מהתסקיר עולה גם כי הנאשם התקשה להכיר בפגיעה הפיזית ובנזק לרכוש, והשליך אחריותו על הסביבה. בשל סירובו של הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן, והערכת מסוכנותו ברף בינוני, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית אלא המליץ להטיל על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות.

8. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים. הואיל והנאשם לא נמצא מתאים לעבודות שירות בשל התנהלותו, עתרה התביעה להטיל על הנאשם עונש בדרך של מאסר בפועל.
9. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: הנאשם ביצע את העבירות ללא תכנון ומדובר באירוע נקודתי. העבירות בוצעו על רקע מצבו הרגשי הקשה של הנאשם לאור ניתוק הקשר עם אביו. לאחר ביצוע העבירה של התפרעות במקום ציבורי, היה הנאשם בדרכו החוצה, בניסיון לנתק מגע, ורק אז התרחש אירוע האלימות כלפי הרופא. מכאן, כי אין מדובר בתקיפה "קלאסית" של רופאים או צוות רפואי. אין מדובר באירוע אלימות ברף גבוה, הואיל והתקיפה התמצתה בבעיטה אחת ברגלו של מנהל המרפאה ותפיסה במכנסיו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמה למנהל המרפאה המטומה ללא צורך בטיפול רפואי.
10. לטענתו, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, בנסיבות המקרה, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות.
11. עוד טען, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: לחובת הנאשם הרשעה מינאר האחרון וגזר דין שניתן לאחרונה בעבירה שבוצעה בשנת 2015. על הנאשם הוטל, במסגרת גזר דין זה, מאסר בדרך של עבודות שירות; מתסקיר שירות המבחן עולות נסיבות חייו הקשות של הנאשם; הנאשם הודה במיוחס לו ומביע חרטה על מעשיו; בבדיקות שתן שנערכו לנאשם לא נמצאו שרידי סם; הנאשם אינו מעוניין להשתלב בהליך טיפולי.
12. עוד הוסיף, כי הנאשם אמנם החסיר ימים בעבודות השירות, אולם זאת בשל טעמים מוצדקים. מכל מקום, לטענתו, הטלת עבודות שירות היא בסמכות בית המשפט.
13. מכאן, עתר בא כוח הנאשם להטיל עליו מאסר על תנאי, ולחלופין, מאסר קצר בדרך של עבודות שירות.
14. בדברו האחרון מסר הנאשם כי הוא מצר על שאירע וכי הוא פועל לתיקון בעיותיו.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

15. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**.
16. כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלמות גופו, בטחונו ושלוות נפשו של אדם, וכן שמירה על הסדר הציבורי. הפגיעה בערכים המוגנים כתוצאה מביצוע העבירות, בנסיבות העניין, היא ברף בינוני. על רקע סירוב המנהלת לחתום על טופס רפואי לשם קבלת

רישיון נהיגה, החל הנאשם לקלל את המנהלת האדמיניסטרטיבית והעיף את מסך המחשב. לאחר שהנאשם התבקש לעזוב את המרפאה, ובדרכו החוצה, דחף את דלת היציאה לכיוון מנהל המרפאה. בהמשך, בעט הנאשם ברגלו של מנהל המרפאה, תפס במכנסיו וניסה להפילו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמה למנהל המרפאה המטומה ברגלו הימנית (ע"ת/3).

17. אין בידי לאמץ את טענת בא כוח הנאשם, כי הפגיעה בערכים החברתיים היא ברף נמוך בלבד. פגיעה בכל צוות רפואי, ויהיו סיבותיה אשר יהיו, פוגעת לא רק בשלומם ובבטחונם, אלא שהיא מחבלת גם ביכולתם לבצע תפקידם כראוי. יתר על כן, אין בעובדה, כי הפגיעה התרחשה עת היה הנאשם בדרכו החוצה כדי להמעיט מחומרתם. התנהגות מסוג זה משבשת את יכולתו של הצוות הרפואי לבצע תפקידו וזאת מעבר לפגיעה בבטחונו והשלמות. התנהגותו של הנאשם ראויה, אפוא, לכל גינוי.

18. ככלל, מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה - כשהחבלה אינה חמורה - נעה ממאסר על תנאי, לצד ענישה נלווית, ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים (ראו, למשל: רע"פ 8781/16 **הלפרין נ' מדינת ישראל** (16.4.18); רע"פ 1402/15 **טלי נ' מדינת ישראל** (4.3.15); ע"פ (י-ם) 27637-07-16 **גלזר נ' מדינת ישראל** (8.9.16); עפ"ג (י-ם) 51003-10-14 **מדינת ישראל נ' אדלרסברג** (24.12.14); ע"פ (מרכז) 41309-08-11 **מעודד נ' מדינת ישראל** (18.12.11); ת"פ (ת"א) 41365-12-15 **מדינת ישראל נ' טשפולטוב** (20.11.18)).

19. עם זאת, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה, המבוצעות כלפי עובד ציבור, לרבות אנשי צוות רפואי, המתחם מחמיר יותר, ונע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים (ראו, למשל: רע"פ 7398/15 **רחמימוב נ' מדינת ישראל** (6.11.15); רע"פ 2229/08 **יצחקוב נ' מדינת ישראל** (16.3.08); עפ"ג (מרכז) 24059-04-18 **מדינת ישראל נ' בלי ז'ורנו** (27.2.18); ת"פ (רמ') 27973-02-17 **מדינת ישראל נ' מון** (9.5.18); ת"פ (בי"ש) 29405-06-15 **מדינת ישראל נ' ממו** (23.3.17); ת"פ (רמ') 32894-12-13 **משטרת ישראל תביעות -רמלה נ' אוחנונה** (13.7.15); ת"פ (פ"ת) 9534-01-14 **מדינת ישראל נ' עלימה** (24.6.15); ת"פ (ב"ש) 1116-10-14 **מדינת ישראל נ' עזאלדין** (27.10.14)).

20. הוגשה גם פסיקה הכוללת נסיבות מחמירות יותר, כמו תקיפה שהובילה לטיפול רפואי בבית חולים או תקיפה באמצעות חפץ, אולם לא מצאתי לנכון להכלילה במתחם. כן הוגשה פסיקה ישנה, שגם אותה לא מצאתי מקום להכליל במתחם.

21. בהתאמת מדיניות הפסיקה שפורטה לנסיבות ביצוע העבירות במקרה הנדון, משמע תקיפה הגורמת חבלה כלפי איש צוות רפואי והתפרעות במקום ציבורי, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים.

העונש ההולם בתוך המתחם

22. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי, הכולל גמר דין בבית משפט לנוער (ע"ת/1). כן עומדת לחובתו הרשעתו לאחרונה בת"פ (ת"א) 47117-01-18 בעבירות של תקיפה לשם גניבה וגניבה בגין הוטל עליו מאסר לתקופה של 4 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסכום של 500 ₪ ופיצויים בסכום של 3,000 ₪ (ע"ת/2);

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחד לו ונטילת אחריות על מעשיו;

שירות המבחן תיאר בתסקירו את נסיבות חייו הקשות של הנאשם. בשל אובדן אמו וניתוק הקשר עם אביו, יצר הנאשם קשרים עם חברה שולית כמענה לחסכים רגשיים. להתרשמות שירות המבחן, לנאשם עמדות בעייתיות וחשדניות ביחס לגורמי הממסד ובפרט כלפי גורמי אכיפת החוק. ניכר כי הנאשם חש קיפוח חברתי ותופס גורמים אלו ככוחניים. עוד התרשם שירות המבחן, כי הנאשם מתקשה לווסת את דחפיו ונוטה להתנהלות אלימה, כוחנית ואימפולסיבית, הן בהשפעת חומרים ממכרים והן לצורך תחושת שליטה וערך עצמי. שירות המבחן העריך, כי ישנו סיכון להישנות התנהגות אלימה ברף בינוני.

בנסיבות אלו, אין ספק כי הנאשם זקוק לטיפול משמעותי. אולם, למרות שניתנה לנאשם הזדמנות, לא נרתם הנאשם להליך טיפולי ולמעשה הוא שולל נזקקות טיפולית. מכאן ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית אלא המליץ להטיל על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות.

23. למרות הודאתו של הנאשם ונסיבות חייו הלא פשוטות, לאור עברו הפלילי של הנאשם ובהיעדר הליך טיפולי, יש להטיל על הנאשם עונש שהוא בין הרף התחתון למחצית מתחם העונש ההולם. העונש ההולם כולל, אפוא, מאסר שיכול יבוצע בדרך של עבודות, מאסר על תנאי ופיצויים. בשל מצבו הכלכלי של הנאשם ובהיעדר היבט כלכלי לעבירות, לא מצאתי לנכון להטיל עליו קנס.

24. הממונה על עבודות שירות, בהודעתו מיום 16.5.19, מסר כי הנאשם מבצע עבודות שירות בתיק אחר למשך ארבעה חודשים וזאת עד ליום 10.7.19. מכאן, ביקש הממונה לדחות את חוות הדעת עד לתום ביצוע עבודות השירות. בהודעה נוספת מיום 19.5.19 הבהיר הממונה, כי הנאשם אינו מתייבב באופן סדיר לעבודות השירות שאותן הוא אמור לבצע, וזאת למרות שתי שיחות ברור שנערכו לו. התנהלות הנאשם מעידה על קשים בעמידה בכללים ובמסגרת. לפני משורת הדין, ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת על מנת שניתן יהיה להתרשם מביצוע עבודות שירות בתיק האחר. בהודעה נוספת מיום 1.7.19 ציין הממונה, כי התנהלותו של הנאשם עד כה במסגרת עבודות שירות מעידה על קשים בעמידה בכללים ובמסגרת. מכאן, כי הממונה על עבודות שירות לא מצא את הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

25. צודק בא כוח הנאשם, כי הטלת עבודות השירות היא בסמכות בית המשפט. אולם, לעמדת, הואיל והנאשם הוכיח במעשיו, כי לא ניתן ליתן בו אמון, למרות ההזדמנויות שניתנו לו, לא מצאתי לנכון להטיל עליו עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות.

סוף דבר

26. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר לתקופה של 3 חודשים ויום.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע לפי חוק העונשין;
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 24 חודשים מיום שחרורו לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון לפי חוק העונשין;
- ד. הנאשם ישלם למתלונן, עד תביעה 9, פיצויים בסכום של 3,000 ₪. הפיצויים ישולמו ב-3 תשלומים שווים ורצופים, הראשון לא יאוחר מיום 1.8.19 והיתרה עד ה-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ב תמוז תשע"ט, 15 יולי 2019, במעמד הצדדים.